

Mare de Déu del Roser de Ferreres

Olvan

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Ferreres
Emplaçament Des de la C-1411, entre Gironella i cal Rosal, trencall mà dreta camí que porta a Ferreres

Coordenades:

Latitud: 42.057454203185
Longitud: 1.880984964664
UTM Est (X): 407408
UTM Nord (Y): 4656761

Classificació

Número de fitxa 08144 - 145
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Barroc
Segle XVIII
Any 1770
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari si, IPA 3472
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 004A00006
Fitxes associades:
[Ferreres](#)
Autoria de la fitxa Busquets, J.; Cascante, P.; Sellés, C.; Serra, R.

Data de registre de la fitxa: dl., 26/08/2002 - 02:00

Autoria de la darrera revisió: Sara Simon Vilardaga

Data de la darrera revisió: dv., 12/03/2021 - 21:00

Descripció

La capella de la Mare de Déu del Roser de Ferreres és un senzill edifici de planta rectangular, cobert a dues vessants i amb la façana orientada a migdia. A la façana principal trobem la porta d'accés de llinda plana monolítica, damunt la qual hi ha un òcul format per dos carreus treballats on consta indicada la data 1770 de la construcció de l'edifici, i a sobre una altra petita finestra rectangular. La teulada és coronada per un petit campanar d'espadanya d'una sola obertura.

Observacions:

Autoria de les imatges: Sara Simon, 2021.

Història

Torrentpregon, antic nom de la masia de Ferreres, està documentat des de l'any 1127, quan Berenguer Arnal de Torrentpregon signava com a testimoni en una cerimònia entre Guillem de Portella i Pere Berenguer, bisbe d'Urgell. L'any 1348 la masia figura en el capbreu del monestir de Sant Pere de la Portella i des del s. XIV s'ha pogut reconstruir l'arbre genealògic de la família. La masia va experimentar, al llarg del s. XVII i XVIII un extraordinari creixement fruit d'una política matrimonial molt acurada i d'una bona gestió del patrimoni que li van permetre ampliar les propietats i incorporar força masies que passaren a ser masoveries de Ferreres.

Bibliografia

CAMPS i ARBOIX, J.M.^a. (1973). Barcelona, Ed. Destino, p.84-85. BARGALLÓ, E. (1988). Les més belles cases pairals i masies de Catalunya, Barcelona, Ed. De Vecchi, SA. P. 38-42. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. . Vol.5. El Berguedà.(1994), p.135. Arxiu Àmbit de Recerques del Berguedà GAVIN, J.M. (1985). Inventari d'esglésies. Vol.17. Berguedà, p.104.

